

for dette den aftraadte Indenrigsministers Lovforslag, et af de saa Lovforslag, der ere fremlagte af ham, som vi kunne vente at see gaae igjennem; det er tillige hans Førstefødt, der tidligere har været under Behandling her, og naar det ikke foreligger for os med saadanne Feil, at vi skulde ønske at vise det tilbage, troer jeg, at de, der sympathisere med ham og hans Virken her i Thinget, vel ogsaa kunde tage noget Hensyn til dette ved deres Afstemning, naturligtvis kun under den Forudsætning, at det ikke er tydeligt og aabenbart for dem, at Lovforslaget er en Tilbagegang. Det er med Hensyn hertil, at jeg skal tillade mig at anbefale saavel dem, der ansee det som et Fremskridt, som ogsaa dem, der ikke ere visse paa, at det er en Tilbagegang, at ville tage Lovforslaget som det er, da vi, naar vi ikke tage det som det er, ikke faae nogen Lov i denne Session, og tillige vil det være meget tvivlsomt, om vi faae nogen i en kommende. Jeg mener derfor, at det er bedst at sikke os ved nu at gjøre dette Skridt fremad, og ikke udsætte det til en uvis Fremtid, som mulig ikke bringer os Noget. Da jeg er overbevist om, at det ikke er urigtigt, hvad jeg har anført, og jeg tillige er overbevist om, at de fleste Kjøbstæder i Landet meget ønske at see denne Lov udkomme, vil jeg ret indstændig lægge Thinget paa Hjerte, ikke at vise den tilbage. I dette Øieblik er der jo ikke Tale om Tilspøisler eller Udelæsser, der er kun Spørgsmaal om, enten at tage Loven eller ikke at tage den, og med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslagets Vedtagelse saaledes, som det foreligger fra Landstthinget.

Ordføreren: Det ærede Medlem af Fællesudvalget, som havde Ordet efter mig (S. Sjørgensen), lod falde Ordet efter mig, at han var gaaet over til Majoritetens Mening, fordi det stod for ham, som om det var den eneste Mulighed til en Overenskomst. Det ærede Medlem vil vide, at den tidligere Ordfører i Landstthinget i denne Sag havde foreslaaet en anden Udvei til en Overenskomst, som det tegne til, at Alle kunde blive enige om, men at det var den ærede Rigsdagsmands Overgang, som gjorde, at denne anden Udvei til en Over-

enskomst brast; han maa vide, at der var foreslaaet en anden Udvei til en Overenskomst af Medlemmerne fra Landstthinget, som vi fra Folkethinget vare villige til at gaae ind paa, men som Landstthingets Medlemmer atter frasaabt, da de hørte, at det ærede Medlem var villig til at gaae med dem. Den Udvei, der var paa Tale, gik ud paa at udslyde § 3 og Alt, hvad der stod i en nødbendig Forbindelse med den, og beholde det Øvrige af Loven; det var der, som sagt, megen Udsigt til, at man kunde have enedes om. Naar der er talt om, at man skulde tage denne Lov som en Anerkjendelse af den sidst aftraadte Indenrigsministers Virken, saa er det netop en stærk Bevæggrund for mig, ved Siden af den Dom, jeg sælder om Lovforslaget, til ikke at tage det, fordi det Lovforslag, der her foreligger, er et ganske andet. Det er Noget, der indvirker stærkt paa min Betragtning, at det efter min Mening vilde see sørgeligt ud i Fremtiden, dersom selve Folkethinget skulde komme til ikke at ville tage saa frivillige Reformer, som Regjeringen lød det, og det vilde blive Tilfældet i denne Sag, dersom man vedtog, hvad Landstthinget er gaaet ind paa; thi da vilde man faae en Lov, der er reactionair i Sammenligning med Regjeringens Udkast, og det vilde være en daarlig Anerkjendelse af den ærede forrige Indenrigsministers Virken, naar man vilde vedtage en Lov, der gik saa langt bag hans Udkast; en saadan Anerkjendelse troer jeg, at de fleste Mennesker vilde frabede sig. At de fleste Communer ønske en Lov i den Retning, skal jeg fuldkommen billige, men den ærede sidste Taler vil vist ikke paastaae, at de ønske en Lov, uden Hensyn til, hvorledes den bliver; vor Enighed ophører derfor, saasnart man kommer til at spørge: Hvad er det for en Lov, de ønske? Jeg troer, at jeg kjender nok saa Mange i Kjøbstæderne som den ærede Taler, og de ønske ogsaa Alle en Lov, men kun en Lov, som de ansee for god; den ærede Taler kjender maastee de fleste af dem, der ansee den Lov, han taler for, for god, og jeg kjender maastee de fleste af dem, som ikke ansee denne Lov for god. Jeg skal sluttelig gjøre opmærksom paa et Moment, som man ikke bør lade ude af Betragtning, naar man skal stemme for denne Lov, og det er No-